

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **R. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 17. 1. 2017, č. j. 32 Az 46/2016 – 47, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 29. 9. 2016, č. j. OAM-660/ZA-ZA12-ZA15-2016, žalovaný vyhodnotil žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako nepřípustnou podle § 10a písm. b) zákona č. 325/1995 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavil podle § 25 písm. i) zákona o azylu. Žalovaný dále určil Polskou republiku jako stát příslušný k posouzení podané žádosti.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu ke Krajskému soudu v Hradci Králové, který ji zamítl rozsudkem ze dne 17. 1. 2017, č. j. 32 Az 46/2016 – 47. Rozsudek krajského soudu, stejně jako zde uváděná judikatura Nejvyššího správního soudu, je dostupný na <http://www.nssoud.cz> a soud na něj na tomto místě pro stručnost odkazuje.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost a navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Návrh odůvodnil tím, že od svého příchodu do České republiky je v péči psychiatra kvůli psychickým problémům vyvolaným traumatickými zážitky z Běloruska. Naposledy navštívil psychiatra dne 1. 2. 2017, kdy lékař konstatoval, že vzhledem k současnému zdravotnímu stavu nedoporučuje cestu do Polska. V případě nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti bude zahájena procedura přijetí stěžovatele zpět do Polska. S ohledem na aktuální zdravotní stav stěžovatele lze mít za to, že jeho předáním do Polska

před pravomocným rozhodnutím o kasační stížnosti by mu vznikla nepoměrně větší újma, než může vzniknout žalovanému.

[4] Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že podle jeho názoru by přiznán být neměl. Stěžovatel doložil zprávu - výměnný poukaz, ze které vyplývá, že vzhledem k současnému zdravotnímu stavu lékař pouze „nedoporučuje cestu do Polska“. Ve zprávě však není řečeno, zda stěžovatel není a proč konkrétně schopen převozu, či následného pobytu jako takového. Ze zprávy nevyplývá, zda by „cesta do Polska“ zhoršila a jakým způsobem zdravotní stav stěžovatele a z výrazu „nedoporučuje“ nelze dovodit, že by nebyla za žádných okolností možná. Zpráva je v tomto směru zcela neurčitá a nelze z ní dovodit, že předání do Polska je vyloučeno. Žalovaný se naopak přiklání k tomu, že pro zlepšení zdravotního stavu stěžovatele je především nutné meritorně o jeho žádosti o mezinárodní ochranu rozhodnout, neboť jistota získaná v důsledku rozhodnutí může být klíčová pro následný pozitivní vývoj jeho psychického stavu. Je třeba, aby stěžovatel již nadále nežil v právní nejistotě a i to je cílem a účelem dublinského systému. Žalovaný v této souvislosti poukázal na názor Nejvyššího správního soudu obsažený v rozsudku ze dne 21. 5. 2010, č. j. 6 Azs 75/2009 – 51, že *„právně paušální vyloučení odkladného účinku žaloby je důležité pro celé fungování dublinského systému. Cílem takové úpravy je zajistit co nejrychlejší přemístění cizince a posouzení jeho žádosti v příslušném členském státě“*. V daném případě stěžovatel ani netvrdil nic, z čeho by bylo možné dovodit, že nebude moci v Polsku pokračovat v léčbě, kterou započal na území České republiky, a že mu nebude poskytnuta specializovaná psychologická či psychiatrická péče pro oběti mučení nebo traumatizované žadatele. Polsko je členem Evropské unie, státní moc zde dodržuje lidská práva a je schopná zajistit dodržování lidských práv a právních předpisů, ratifikuje a dodržuje mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách a umožňuje činnost právníkům osobám, které dohlíží nad dodržováním těchto práv. Polsko je považováno za bezpečnou zemi původu nejen Českou republikou, ale i ostatními státy Evropské unie.

[5] Nejvyšší správní soud vycházel při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti z následujících skutečností, úvah a závěrů.

[6] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 se užíje přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Nejvyšší správní soud shledal návrh stěžovatele důvodným. Přihlédl zejména k tomu, že podání kasační stížnosti nemá v této věci odkladný účinek ze zákona a v důsledku nepřiznání odkladného účinku by stěžovateli hrozila bezprostřední a nenahraditelná újma spočívající v tom, že by byl nucen k návratu do Polska, což by mohlo mít podle názoru jeho ošetřujícího lékaře negativní vliv na jeho zdravotní stav. Odhlédnout nelze ani od toho, že k právu na spravedlivý proces náleží i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd. (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu

pokračování

ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 - 100, ze dne 16. 8. 2012, č. j. 4 As 56/2012 - 58, nebo ze dne 5. 11. 2014, č. j. 1 Azs 140/2014 - 25). Nejvyšší správní soud zároveň neshledal, že by se přiznání odkladného účinku dotklo práv třetích osob nebo bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem; nic takového ostatně nenamítl ani žalovaný ve svém vyjádření.

[8] Ze shora uvedeného vyplývá, že v posuzované věci byly splněny obě podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyžadované v § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

[9] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. března 2017

Mgr. David Hipšr
předseda senátu